Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

22 OCTOBER 1955

Nº 43

LOSSE NUMMERS 30 CT. VOOR ABONNE'S 20 CENT

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Ineke is een twaalfjarig meisje, dat in een Gelders dorp woont. Zij vertelt mij in een brief, dat zij laatst een kwartje op straat heeft gevonden. Zij is er mee naar het politiebureau gegaan om het daar als verloren woorwerp aan te geven. Maar de agent, die haar te woord stond, lachte alleen maar en zei, dat zij het kwartje zelf mocht houden. Dat heeft Ineke gedaan en zij heeft er een reep chocolade voor gekocht. Later heeft zij hierover nog eens goed nagedacht en zij heeft zich afgvraagd of dat nu wel helemaal in orde was. „Veronderstel, dat ik een gulden vind," schrijft zij, „mag ik die dan ook houden zonder dat ik oneerlijk word? Of als het eens een rijksdaalder is of een tientje?"

Oei, dat is een moeilijke vraag. Ik zou werkelijk niet het bedrag kunnen noemen, dat je zelf mag houden als je het gevonden hebt. Het lijkt mij in elk geval verstandig dat je er eerst met je ouders over spreekt wanneer je iets vindt. Die kunnen het beste zeggen wat je moet doen.

Wèl kan ik er nog bij zeggen, dat je jezelf altijd moet afvragen of degene die iets verloren heeft soms waarde zou kunnen hechten aan het verloren voorwerp. Het is best mogelijk, dat je zelf die waarde niet direct begrijpt. Je vindt bijvoorbeeld 'n oude foto en je denkt, dat dit stukje papier waardeloos is. Het is echter best mogelijk, dat degene die deze foto heeft verloren er wèl grote waarde aan hecht. Een ander voorbeeld: je vindt ergens een oude tennisbal. Je hebt zelf verscheidene andere ballen, die veel mooier zijn en je bent dus geneigd om te denken, dat die oude tennisbal helemaal niet belangrijk is. Je wilt hem dan ook zelf houden, maar dat moet je niet doen. Het is immers best mogelijk, dat de jongen of het meisje, die deze bal heeft laten liggen, geen enkele andere bal heeft en hem dus graag terug heeft.

Als je aan zulke dingen denkt begrijp je eigenlijk al, dat je niet gauw iets voor je zelf moogt houden. Je doet het beste om in alle gevallen de eigenaar van het verloren ding op te zoeken. Het oude spreekwoord „eerlijk duurt het langst" is nooit te oud om te worden toegepast, weet je?

DONALD.

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Hallo, jongens en meisjes! Hoe gaat het met jullie? Dat hoef ik eigenlijk niet eens te vragen, dat lees ik allemaal wel in jullie brieven. Als je met een moeilijk probleem zit, of je hebt zo maar zin om me te schrijven, doe dat dan maar naar: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet links bovenaan in de hoek te zetten: Oom Donalds Brievenbus.
Tot schrijfs, allemaal!

MINNIE RAADSCHELDER, HORN (L.). Dag Minnie, nu sta je dus echt in „Donald Duck". Doe maar heel veel groeten aan alle meisjes van je zaal en zeg hun maar, dat oom Donald het reuze fijn vindt, dat zij zo van alle avonturen genieten. Dag Minnie!

LEA VERHAAG, OBBICHT. Is het heus waar, dat jij een vriendinnetje hebt, dat steeds maar op haar vingers zuigt? Dan moet je haar namens mij zeggen, dat dat een nare gewoonte is, die ze zo vlug mogelijk af moet leren! Schrijf je me eens hoe het er nu mee gaat?

BERTUS KOMDAUR, GASSELTE. Ha, die Bertus! Vanochtend dacht ik, ik moet Bertus nog in „Donald Duck" zetten. En daar sta je nu. Tevreden mijnheer? Hoe gaat het met je konijn? Groeit ie goed? Je geeft het toch wel genoeg te eten hè? Dag Bertus!

ADRIE HUYSKENS, WAGENBERG. Wie is Tammie, Adrie? Is dat soms jullie hond? Je moet hem maar afleren om altijd met jullie poesen te vechten, dat is maar niks gedaan, vind ik. Ben je al weer aan het voetballen, Adrie, en hebben jullie weer gewonnen?

INEKE PETIT, LEIDEN. Tja, Ineke, dat was een moeilijke vraag. Ik heb Walt Disney gevraagd of hij nog lang door wilde gaan met „Twintig duizend mijlen onder zee". Maar hij zei dat dat niet ging. Weet je, op een gegeven moment is een verhaal uit. Dat is net zo met boeken. Je zou willen, dat die heel dik waren, zo mooi vind je het. Maar ik ben er van overtuigd, dat je het verhaal „De vijf gaan er vandoor" ook prachtig vindt. Vertel je me dat eens?

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

De oplossing van deze rebus is een bekend spreekwoord bestaande uit vijf woorden. Als je weet welk spreekwoord het is, schrijf het ons dan op een briefkaart, die je vóór 27 Oct. moet zenden aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de briefkaart moet je zetten: Oplossing nummer 43. Veel succes, allemaal!

DONALD DUCK *Een vrolijk weekblad*

Uitgave van „Margriet". Weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 70, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 20 cent per week of f 2.60 per kwartaal. Losse nummers 30 cent. Voor België 40 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 2.60 per kwartaal; voor alle overige landen f 3.50 per kwartaal. ● *Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". Alle rechten voorbehouden.*

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes - 20 Brownie. Model E, winkelwaarde f 28.-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50 derde t/m. vijftiende prijs: een fraai vulpotlood

WALT DISNEY'S
De kleine
BOZE WOLF
GOEDE MORGEN, NEEF BEER! HET WORDT VAST EEN PRACHTIGE DAG VANDAAG! DE VOGELTJES ZINGEN ZO VROLIJK EN . . .
KLAP!
PIEP! SJILP!
HOOR JE ZE NOG STEEDS ZO VROLIJK ZINGEN? JE WILDE ME ZEKER AFLEIDEN, HÈ?
WAAROM DEED U DAT, MENEER BEER? WAAROM SLAAT U VADER ZO?
OMDAT IK SINDS GISTERAVOND DE DIKSTE KIP MIS, DIE IK HAD! DAAROM HEB IK HEM GESLAGEN!
IK WEET HAAST ZEKER DAT JOUW VADER DIE GESTOLEN HEEFT! HIJ IS DE ENIGE IN HET BOS DIE ZULKE GEMENE DINGEN DOET! DAT WEET JE BEST KLEINE WOLF!

HEBT U DIE KIP VAN GISTER-AVOND GESTOLEN, VADER? EN U ZEI DAT U HEM BIJ DE SLAGER GEKOCHT HAD! IK WEET NU ECHT NIET MEER WIE IK MOET GELOVEN!
JE MOET MIJ GE-LOVEN, KLEINE WOLF! HEUS, DIE KIP VAN GISTERAVOND HAD IK NIET GESTOLEN!
IK WEET WEL DAT IK ZO NU EN DAN EENS IETS VAN IEMAND ANDERS WEG-NEEM, MAAR DAAROM HOEFT MENEER BEER TOCH NIET ZO MAAR OP ME AF TE KOMEN EN ME EEN KLAP OP MIJN KOP TE GEVEN!
MIDAS, WACHT EENS EVEN! IK MOET JE SPREKEN!
GOEDE MORGEN, MEVROUW STRUIS! HOE MAAKT U HET? IK HEB U AL ZO LANG . . .
. . . NIET MEER GEZIEN! EN HOE MAKEN UW LIEVE KIN-DERTJES HET TOCH? ZE ZJN TOCH NIET LASTIG?
VOORZICHTIG VADER! PAS OP!
DAAR! DAT ZAL JE GOED DOEN!
KLAP!
AU-AU!
IK HOOP DAT JE AF ZULT LEREN OM MIJN EIEREN TE STELEN! IK DENK TENMINSTE WEL DAT JIJ DE DIEF BENT!
?
VADER, IK SCHAAM ME GEWOON VOOR U! DAT U EEN KIP STEELT IS AL ERG, MAAR STRUISVOGELEIEREN STELEN VIND IK GEMEEN!
JE MOET ME GE-LOVEN ZOON! DAT HEB IK NIET GEDAAN!
ER MOET NOG EEN ANDERE DIEF IN DE BUURT ZIJN! IK VERZEKER JE, DAT IK HEM ZAL VINDEN! STRAKS KRIJG IK NOG STRAF VOOR ALLE GEMENE DINGEN DIE HIJ DOET EN DAT NEEM IK NIET! IK BEN WEL GOED MAAR NIET GEK!

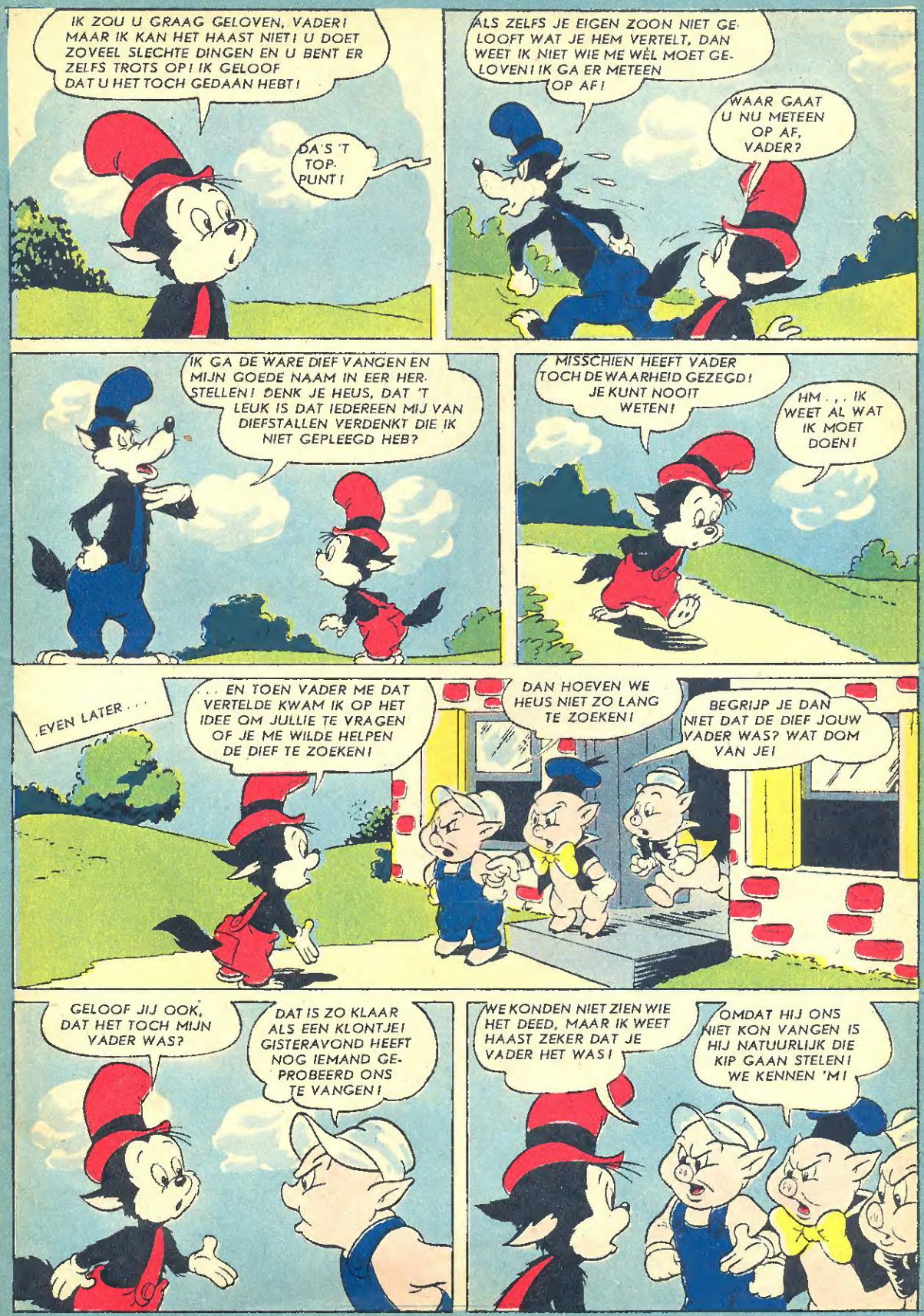
IK ZOU U GRAAG GELOVEN, VADER! MAAR IK KAN HET HAAST NIET! U DOET ZOVEEL SLECHTE DINGEN EN U BENT ER ZELFS TROTS OP! IK GELOOF DAT U HET TOCH GEDAAN HEBT!
DA'S 'T TOPPUNT!
ALS ZELFS JE EIGEN ZOON NIET GELOOFT WAT JE HEM VERTELT, DAN WEET IK NIET WIE ME WÈL MOET GELOVEN! IK GA ER METEEN OP AF!
WAAR GAAT U NU METEEN OP AF, VADER?
IK GA DE WARE DIEF VANGEN EN MIJN GOEDE NAAM IN EER HERSTELLEN! DENK JE HEUS, DAT 'T LEUK IS DAT IEDEREEN MIJ VAN DIEFSTALLEN VERDENKT DIE IK NIET GEPLEEGD HEB?
MISSCHIEN HEEFT VADER TOCH DE WAARHEID GEZEGD! JE KUNT NOOIT WETEN!
HM . . . IK WEET AL WAT IK MOET DOEN!
EVEN LATER . . .
. . . EN TOEN VADER ME DAT VERTELDE KWAM IK OP HET IDEE OM JULLIE TE VRAGEN OF JE ME WILDE HELPEN DE DIEF TE ZOEKEN!
DAN HOEVEN WE HEUS NIET ZO LANG TE ZOEKEN!
BEGRIJP JE DAN NIET DAT DE DIEF JOUW VADER WAS? WAT DOM VAN JE!
GELOOF JIJ OOK, DAT HET TOCH MIJN VADER WAS?
DAT IS ZO KLAAR ALS EEN KLONTJE! GISTERAVOND HEEFT NOG IEMAND GEPROBEERD ONS TE VANGEN!
WE KONDEN NIET ZIEN WIE HET DEED, MAAR IK WEET HAAST ZEKER DAT JE VADER HET WAS!
OMDAT HIJ ONS NIET KON VANGEN IS HIJ NATUURLIJK DIE KIP GAAN STELEN! WE KENNEN 'M!

WEET JE MISSCHIEN NOG HOE LAAT HET WAS TOEN VADER JULLIE PROBEERDE TE VANGEN?
DAT WAS ONGEVEER 8 UUR! DAT WEET IK ZO GOED OMDAT ZE NET MET DE NIEUWS-BERICHTEN BEGONNEN TOEN WE ONS HUISJE BINNEN-VLUCHTEN!

DAN HEEFT IE NIET GELOGEN! VADER EN IK HEBBEN OM ACHT UUR NAAR HET NIEUWS GELUISTERD OMDAT WE WILDEN WETEN WELKE VOETBALCLUB GEWONNEN HAD!

INTUSSEN . . .
EERST NAAR HET HUIS VAN NEEF BEER KIJKEN OF IK MISSCHIEN SPOREN VAN DE DIEF VIND! DAN ZOU IK HEEL WAT WIJZER ZIJN!

HET IS WEL WAT GEVAARLIJK WAT IK NU GA DOEN! HIJ LIGT VAST OP DE LOER! MAAR IK BEN ALTIJD ERG DAPPER GEWEEST! IK GA ER TOCH HEEN!

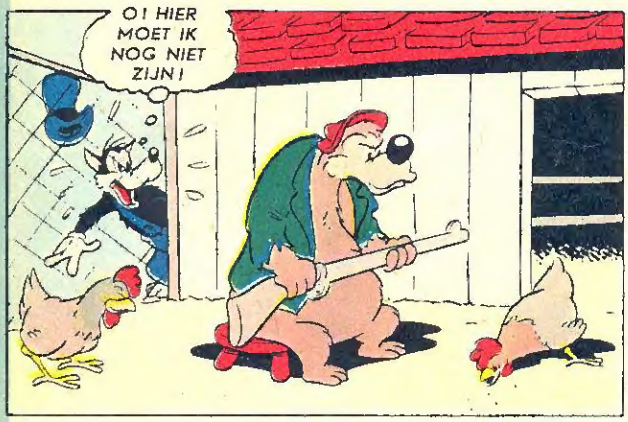
O! HIER MOET IK NOG NIET ZIJN!

IK GELOOF DAT IK EERST BETER NAAR MEVROUW STRUIS KAN GAAN! ER MOETEN BIJ HAAR OOK SPOREN TE VINDEN ZIJN!

VERSTOP JE ACHTER DIE BOSJES! DAAR KOMT VADER AAN EN HIJ MAG JULLIE NIET ZIEN!

VADER, ZAL IK VRAGEN OF DE BIGGETJES MEE HELPEN ZOEKEN NAAR DE DIEF? MAAR DAN MOET U WEL BELOVEN DAT U ZE MET RUST ZULT LATEN
DAT ZOU REUZE FIJN ZIJN!

ALS HET JULLIE LUKT DE DIEF TE VINDEN, LAAT IK DE BIGGETJES EEN JAAR MET RUST! NEE, EEN JAAR IS TE LANG! LATEN WE ZEGGEN EEN MAAND! DAT BELOOF IK JE OP MIJN EREWOORD!
FIJN, VADER!
HEBBEN JULLIE GEHOORD WAT IE ZEI?
JA, WE HEBBEN HET GOED GEHOORD! MAAR WE GELOVEN HET EERLIJK GEZEGD NIET! HOE WETEN WIJ NU ZEKER DAT HIJ ZIJN EREWOORD ZAL HOUDEN?
NEEM DAT MAAR GERUST VAN ME AAN! DIT KEER DOET HIJ WAT HIJ ZEGT!
GOED, DAN ZULLEN WE JE HELPEN! WE MOETEN MAAR METEEN BEGINNEN, DES TE EERDER HEBBEN WE DE DIEF!
EEN HELE MAAND ZONDER BANG TE ZIJN VOOR DE BOZE WOLF! VINDEN JULLIE DAT OOK ZO FIJN?
JUICH MAAR NIET TE VROEG! WE ZIJN ER NOG NIET!
KNOR, KIJK EENS! DAAR LIGT EEN KIPPENVEER! HOE ZOU DIE HIER TERECHT GEKOMEN ZIJN?
HIER LIGT ER NOG EEN EN VERDEROP ZIE IK ER NOG EEN PAAR!
ZOUDEN DIE MISSCHIEN VAN DE MISSCHIEN GESTOLEN KIP VAN MENEER BEER KUNNEN ZIJN?
DAT KAN BEST! WE ZULLEN ZE VOLGEN!
KIJK, DAAR ZIT MENEER VOS! EN WAT HEEFT DIE AAN HET SPIT HANGEN? O . . . DAT IS EEN KIP! EN ZIEN JULLIE DIE TWEE GROTE EIEREN NAAST HEM LIGGEN!
DAT ZIJN DE EIEREN VAN MEVROUW STRUIS! WE HEBBEN DE DIEF GEVONDEN, JONGENS! JE VADER HAD TOCH GELIJK, WOLFJE!
TRA-LA-LA-LA TRO-LI-LO

WAT DOEN WE ALS HIJ ALLES OPEET? DAN HEBBEN WE GEEN BEWIJS EN DAN GELOVEN MENEER BEER EN MEVROUW STRUIS NIET DAT VADER ONSCHULDIG IS!
WEET JE WAT! WIJ GAAN ZE HALEN! WE ZULLEN RENNEN!
TOT STRAKS, KLEINE WOLF! LET JE GOED OP MENEER VOS EN ZUL JE ER VOOR ZORGEN DAT IE NOG NIET ALLES OP HEEFT ALS WIJ TERUG KOMEN?
HIJ IS AL BIJNA KLAAR MET BRADEN!
IK ZAL HET PROBEREN MAAR HOE MOET IK DAT DOEN?
(SNUF! SNUF!) O WAT RUIKT DAT HEERLIJK!
ER GAAT TOCH NIETS BOVEN EEN GEBRADEN KIPPETJE! TOCH WEL! 2 GEBRADEN KIPPETJES!
HOERA! IK HEB EEN REUZE PLANNETJE! IK GA NET DOEN OF IK EEN KIP BEN!
TOK! TOK!
TOK! TOK!
WAT!? HOOR IK HET GOED? ER IS NOG EEN KIP IN DE BUURT! WAT BOF IK TOCH VANDAAG! DIE MOET IK OOK HEBBEN!
TOK! TOK!
HOE KAN DAT NOU? IK HOOR HEM STEEDS, MAAR IK ZIE HEM NERGENS!
KOM MAAR KIPPETJE! IK HEB EEN HELEBOEL MAIS VOOR JE!
TOK! TOK!

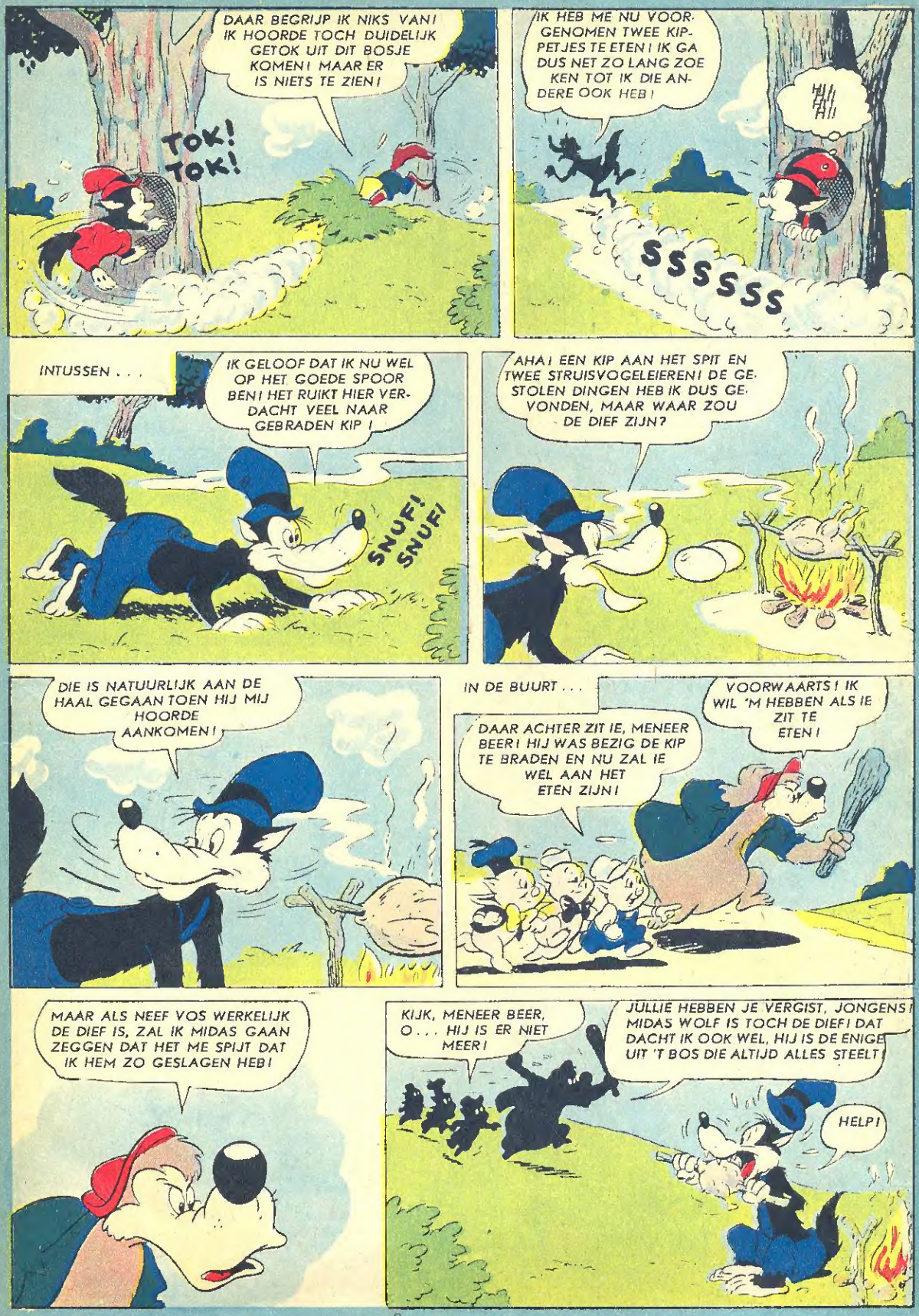
DAAR BEGRIJP IK NIKS VAN! IK HOORDE TOCH DUIDELIJK GETOK UIT DIT BOSJE KOMEN! MAAR ER IS NIETS TE ZIEN!
TOK! TOK!
IK HEB ME NU VOORGENOMEN TWEE KIPPETJES TE ETEN! IK GA DUS NET ZO LANG ZOEKEN TOT IK DIE ANDERE OOK HEB!
HI! HI!
SSSSSS
INTUSSEN . . .
IK GELOOF DAT IK NU WEL OP HET GOEDE SPOOR BEN! HET RUIKT HIER VERDACHT VEEL NAAR GEBRADEN KIP!
SNUF! SNUF!
AHA! EEN KIP AAN HET SPIT EN TWEE STRUISVOGELEIEREN! DE GESTOLEN DINGEN HEB IK DUS GEVONDEN, MAAR WAAR ZOU DE DIEF ZIJN?
DIE IS NATUURLIJK AAN DE HAAL GEGAAN TOEN HIJ MIJ HOORDE AANKOMEN!
IN DE BUURT . . .
DAAR ACHTER ZIT IE, MENEER BEER! HIJ WAS BEZIG DE KIP TE BRADEN EN NU ZAL IE WEL AAN HET ETEN ZIJN!
VOORWAARTS! IK WIL 'M HEBBEN ALS IE ZIT TE ETEN!
MAAR ALS NEEF VOS WERKELIJK DE DIEF IS, ZAL IK MIDAS GAAN ZEGGEN DAT HET ME SPIJT DAT IK HEM ZO GESLAGEN HEB!
KIJK, MENEER BEER, O . . . HIJ IS ER NIET MEER!
JULLIE HEBBEN JE VERGIST, JONGENS! MIDAS WOLF IS TOCH DE DIEF! DAT DACHT IK OOK WEL, HIJ IS DE ENIGE UIT 'T BOS DIE ALTIJD ALLES STEELT!
HELP!

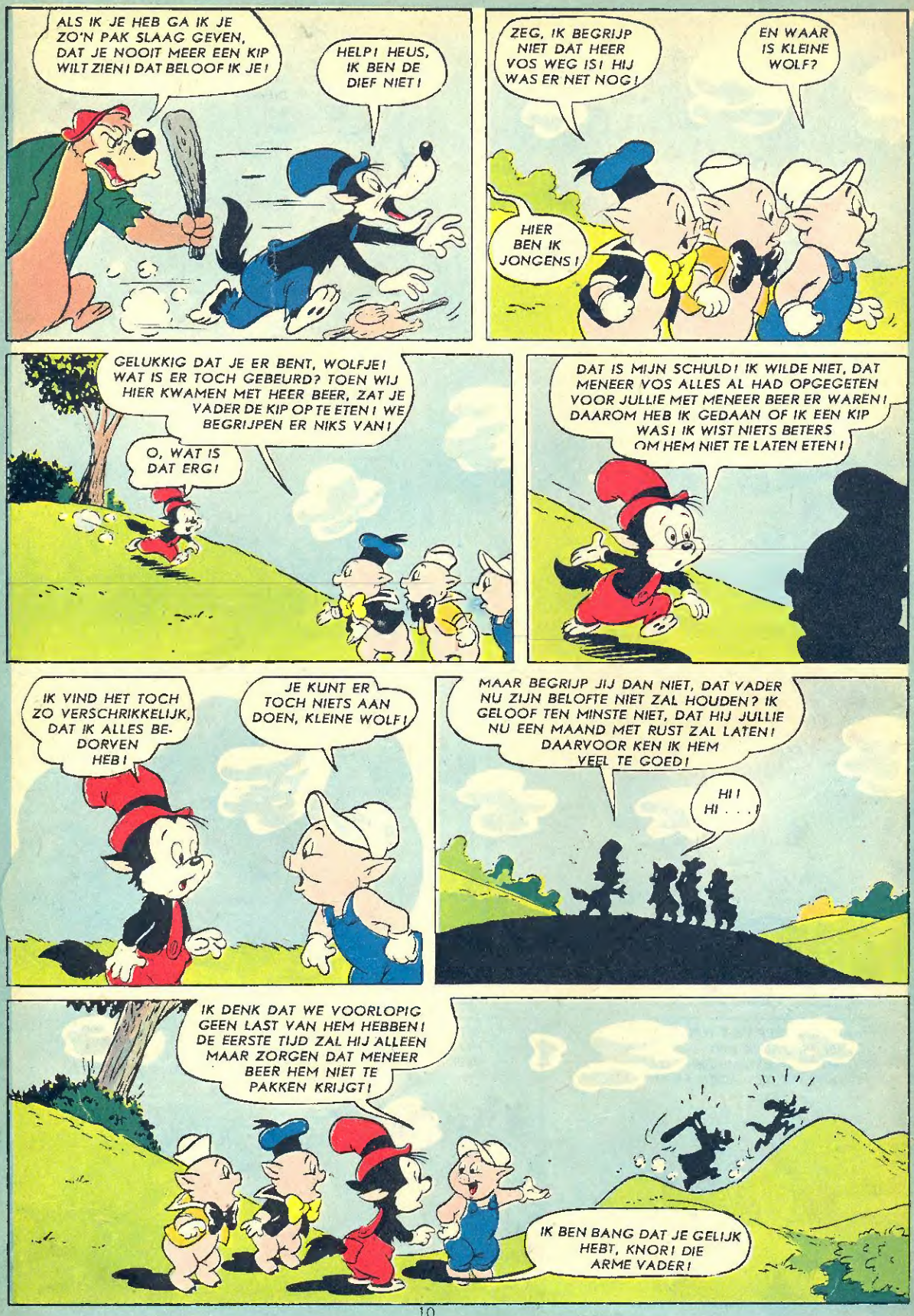
ALS IK JE HEB GA IK JE ZO'N PAK SLAAG GEVEN, DAT JE NOOIT MEER EEN KIP WILT ZIEN! DAT BELOOF IK JE!
HELP! HEUS, IK BEN DE DIEF NIET!
ZEG, IK BEGRIJP NIET DAT HEER VOS WEG IS! HIJ WAS ER NET NOG!
EN WAAR IS KLEINE WOLF?
HIER BEN IK JONGENS!
GELUKKIG DAT JE ER BENT, WOLFJE! WAT IS ER TOCH GEBEURD? TOEN WIJ HIER KWAMEN MET HEER BEER, ZAT JE VADER DE KIP OP TE ETEN! WE BEGRIJPEN ER NIKS VAN!
O, WAT IS DAT ERG!
DAT IS MIJN SCHULD! IK WILDE NIET, DAT MENEER VOS ALLES AL HAD OPGEGETEN VOOR JULLIE MET MENEER BEER ER WAREN! DAAROM HEB IK GEDAAN OF IK EEN KIP WAS! IK WIST NIETS BETERS OM HEM NIET TE LATEN ETEN!
IK VIND HET TOCH ZO VERSCHRIKKELIJK, DAT IK ALLES BEDORVEN HEB!
JE KUNT ER TOCH NIETS AAN DOEN, KLEINE WOLF!
MAAR BEGRIJP JIJ DAN NIET, DAT VADER NU ZIJN BELOFTE NIET ZAL HOUDEN? IK GELOOF TEN MINSTE NIET, DAT HIJ JULLIE NU EEN MAAND MET RUST ZAL LATEN! DAARVOOR KEN IK HEM VEEL TE GOED!
HI! HI . . . !
IK DENK DAT WE VOORLOPIG GEEN LAST VAN HEM HEBBEN! DE EERSTE TIJD ZAL HIJ ALLEEN MAAR ZORGEN DAT MENEER BEER HEM NIET TE PAKKEN KRIJGT!
IK BEN BANG DAT JE GELIJK HEBT, KNOR! DIE ARME VADER!

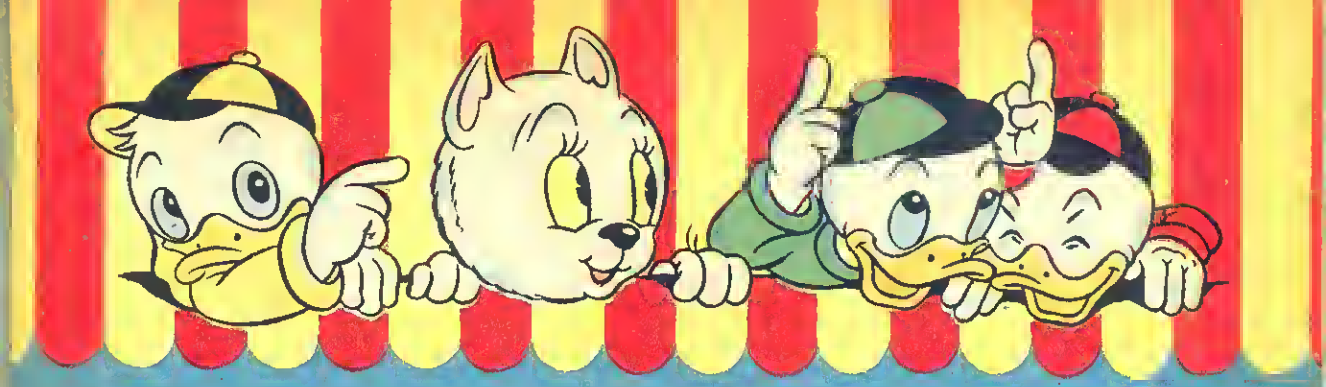

WIJ GAAN VERDER MET DE PUBLICATIE VAN NAMEN VAN GELUKKIGE PRIJSWINNAARS UIT ONZE GROTE „DONALD DUCK"-BALLONNENPRIJSVRAAG.

SEDERT de vorige week rijden er 20 glunderende jongens en meisjes op een spiksplinternieuwe Raleigh-fiets door ons mooie Nederland. Zij stralen van geluk, want die fietsen, die hebben zij zo maar gewonnen met hun oplossing van de grote „Donald Duck"-ballonnenprijsvraag. En nu komen er al weer 15 stralende gezichten bij, omdat ook zij zo'n prachtige Raleighfiets hebben gewonnen. De namen van de gelukkigen zie je weer hiernaast op de lijst van de prijswinnaars staan. En nog is je kans niet verkeken, want de volgende week moeten nog 15 spiksplinternieuwe Raleighfietsen hun weg vinden naar die jongens en die meisjes, die de volgende week als gelukkige winnaars zullen worden aangewezen.
Mocht jouw naam er deze week nog niet bij staan, kijk dan goed uit naar „Donald Duck" van de volgende week.

G. Luynes, 14 jaar, Marcus Boschstraat 42, Delfzijl; C. v. d. Vliet, 14 jaar, v. Klinkenbergstraat 1a, Ierseke; Harrie Keyzers, 9 jaar, Wilhelminastraat 9, Kuyk; Roosje Gijzels, 11 jaar, Raadhuisplein 2, Susteren; Lies Vernooi, 13 jaar, Kapelleweg 5, Schalkwijk; Jan Snieders, 12 jaar, Bergstraat 55a, Domnelen; Jacob Fijn, 14 jaar, Zwartepad 10, Opperdoes; Herma Slijkhuis, 13 jaar, Harderwijkerweg 41, Laag Soeren; A. H. Weustink, 9 jaar, Walstraat 144, Ootmarsum; Gerrit Wibhaar, 14 jaar, Spoorlaan E 24B, Veenoord (post Nw. A'dam); Jippe Hoekstra, 14 jaar, Oosterhoutstraat 25, Grouw; Trijn Doedens, 15 jaar, Hoofdweg 47, Westerlee; Tonny Hoeymans, 13 jaar, Kalmoesstraat 108, Eindhoven; Janna Zekveld, 11 jaar, Sportlaan 32, Aalsmeer; M. v. d. Leest, 12 jaar, Oude Baan 25, Rosmalen.

Dag, jongens en meisjes!!

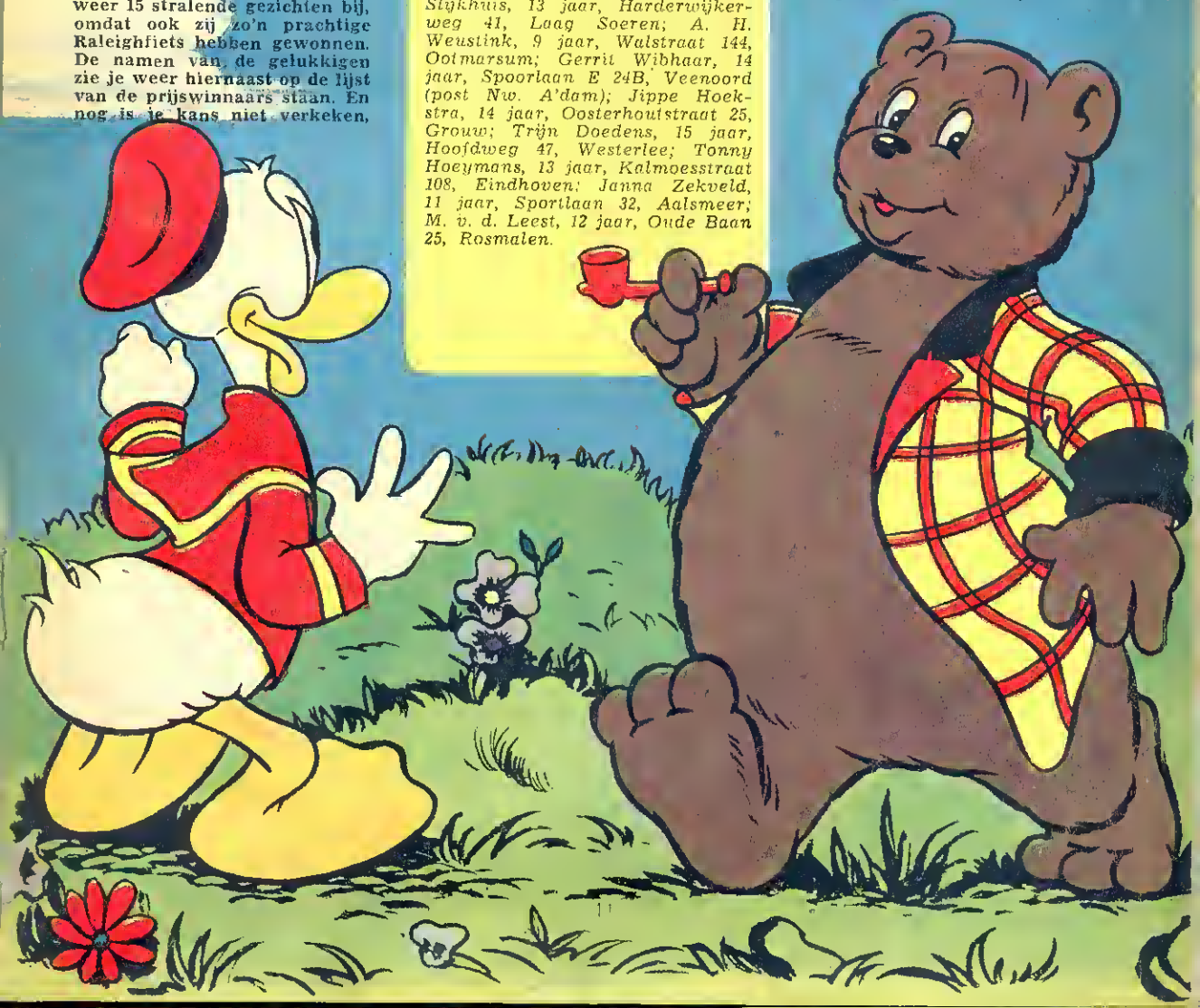

de vijf gaan er vandoor

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL DOOR ENID BLYTON

GEORGINA, een meisje, is zo jongensachtig, dat zij door iedereen George wordt genoemd. Tijdens haar grote vacantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar op Kirrin-hoeve logeren. George's moeder wordt onverwacht naar het

ziekenhuis gebracht en haar vader gaat mee. De kinderen blijven alleen achter met de zure huishoudster juffrouw Stok, haar zoontje Eduard en haar man. De familie Stok wil Timmie, George's hond, vergiftigen en daarom besluit George in alle stilte naar Kirrin-eiland, dat van haar zelf is, te vluchten. Juist op tijd ontdekt Juul, dat zij weg is en hij kan haar nog net terughalen. Samen maken zij 'n ander plan.

Zachtjes slopen Juul en George de trap op en maakten eerst Dick wakker, die met hen meeging naar de meisjeskamer. Toen ze daar het licht aandeden, ging Anneke met een slaperig gezicht recht overeind in bed zitten, en vroeg wat ze toch allemaal deden. Juul vertelde wat er op het strand was gebeurd. Dick en Anneke luisterden verbaasd toe en toen Juul niets meer zei, barstte Dick verontwaardigd los:, „Maar George, wat dacht je nou eigenlijk van ons? Dat we jou in de steek zouden laten? Hoe kom je daarbij?" „Ik kon niks zeggen," zei George verlegen, „ik was bang, dat ik jullie narigheid zou bezorgen, omdat vader had gezegd, dat ik op Kirrin-hoeve moest blijven. En als ik op Kirrin bleef, dan zouden jullie ook niet teruggaan naar huis en dan moesten jullie de hele tijd met die vervelende juffrouw Stok opgescheept blijven zitten. Dat wilde ik ook niet hebben, dus toen heb ik dit plannetje maar bedacht! Maar nu weet Juul iets veel beters! Als ik dat eerder bedacht had, dan was ik heus niet stiekem weggegaan!"

„Wat dan?" vroegen Dick en Anneke tegelijk.

„Nou," zei Juul en hij begon nog zachter te praten, „George gaat wél naar Kirrin-eiland, maar.... niet alleen! Wij gaan allemaal mee en we blijven er net zolang tot oom Henk en tante Fanny weer terugzijn! Vinden jullie dat geen goed idee?"

Met z'n drieën vlogen ze op Anneke af, die rechtop in bed sprong en net op het punt stond om in een vreugdegehuil los te barsten.

„Hou je mond!" siste Juul en duwde haar weer in de kussens. „Wil je de hele familie Stok hier in de kamer hebben?"

Verschrikt kroop Anneke tussen de dekens, maar toch fluisterde ze uitgelaten: „O, Juul, wat een enig plan! Dat we daar niet eerder aan gedacht hebben! En het fijne is, dat we toch al een week op het eiland mochten kamperen van tante Fanny, dus we zijn niet ongehoorzaam ook!"

Dick vond het ook een geweldig idee, maar hij wilde toch wel eens weten, hoe ze zich dit gedacht hadden. „Wat doen we dan," vroeg hij. „Nemen we eten en zo mee voor tien dagen? Dat zal een hele hoop zijn, hoor! Kunnen we dat wel bij elkaar slepen in zo'n korte tijd?"

Dat was iets, waar ze niet zo gauw aan gedacht hadden. En toch was het zo'n belangrijk

ndoor

D BLYTON

? Hoe kom je daarbij?"
n, „ik was bang, dat ik
r had gezegd, dat ik op
ürrin bleef, dan zouden
moesten jullie de hele
escheept blijven zitten.
b ik dit plannetje maar

punt, want alle vier konden ze wel de hele dag eten, als ze daar de kans voor hadden! Dus ze moesten wel een flinke voorraad inslaan. Juul peinsde hardop over dit vraagstuk: „Als we al ons zakgeld bij elkaar leggen, kunnen we misschien wel voor een paar dagen brood en kaas kopen.... Maar brood droogt zo gauw uit en dan is het haast niet meer te eten.... Eigenlijk moesten we een voorraadje blikken hebben...."

„Ja, blikken...." zei Dick en Anneke knikte, dat dit de enige oplossing was. „Blikken?" riep George opeens uit. „Blikken? Natuurlijk! Ik heb het al! Moeder heeft op haar eigen kamer een soort voorraadkast en daar bewaart ze altijd massa's blikken met van alles, voor het geval, dat het slecht weer is en we niet naar het dorp kunnen. Dat

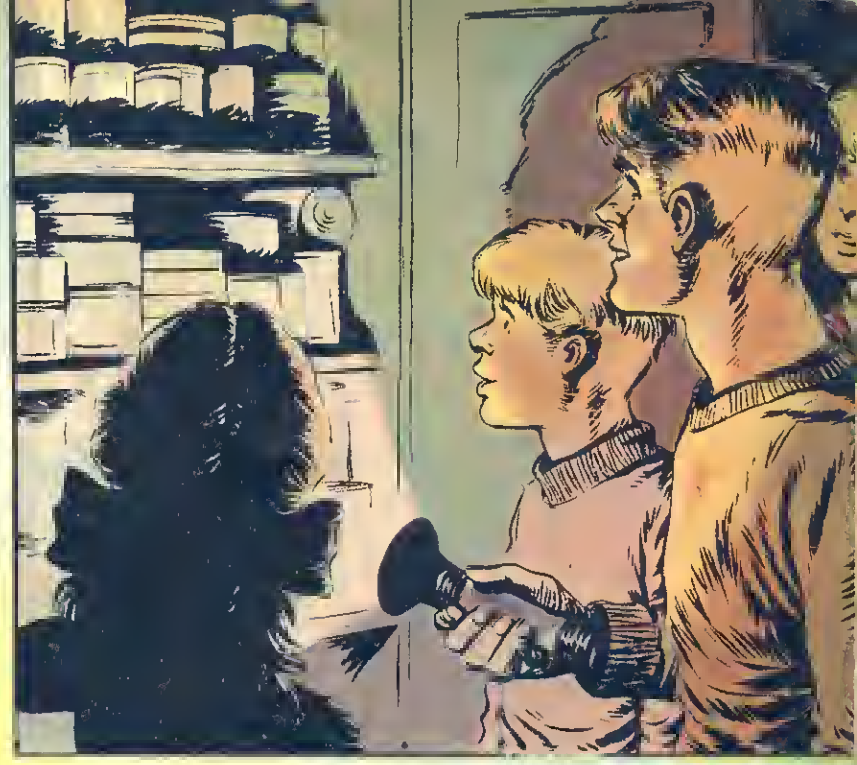

is al vaak gebeurd, zie je. En ik weet waar moeder de sleutel bewaart! Ik weet zeker, dat moeder het helemaal niet erg zal vinden, als ze weet waarom we die blikken moesten gebruiken! Kunnen we die kast niet open maken?"

„Natuurlijk!" riep Juul verrukt. „En dan leggen we een lijst aan van alles wat we meegenomen hebben en dat geven we dan later terug! Als ik jarig ben, krijg ik vast wel wat geld en dan kan ik daarvan blikken voor tante Fanny kopen!"

„Mooi zo," zei George tevreden, „en brood en ham en kaas en nog meer verse dingen heb ik al in de boot, dus dat is goed voor de eerste dagen! Dat zat in die pakken, Juul!"

„Dat dacht ik al," zei Juul. „Hoe heb je dat eigenlijk klaargespeeld? Ben je naar de keuken gegaan om het uit de provisiekast te halen?"

„Ja," zei George, „maar het viel erg mee, want er was niemand. Ik weet niet, waar meneer Stok uithing. Misschien is hij weer terug naar zijn schip!"

„Toe nou," zei Dick ongeduldig, „waar is de sleutel van de kast? Dan kunnen we tenminste wat doen!"

„Ga maar mee," zei George en met zijn vieren slopen ze naar de kamer van tante Fanny. Even later deed George met een groots gebaar de muurkast open — en daar stonden ze, rijen en rijen blikken, netjes gerangschikt op de planken.

„O, jongens!" zei Dick met stralende ogen. „Soep - vlees - fruit - gecondenseerde melk - sardientjes - boter - biskwie - groente - er is letterlijk van alles!"

„Ja," zei Juul verheugd, „fijn! Laten we meenemen, zoveel we kunnen dragen. Weet jij ook ergens een jutezak te liggen, George?"

Al gauw hadden ze twee zakken vol blikken. Zij sloten de kastdeur weer af en gingen heel stil naar hun eigen kamers.

„Ziezo, het moeilijkste vraagstuk: etenswaren, is nu opgelost!" zei Juul. „Hoe staat het eigenlijk met het water op het eiland, George? Is er ergens zoet water te vinden?"

„Ja, onder de oude welput kan wel water zitten, maar daar komen we niet bij. Voor mezelf had ik een flink groot blik water in de boot — maar laten we er nog 'n stuk of wat vullen, nu jullie ook meegaan. Ik weet schone waterblikken te vinden, nog helemaal nieuw!"

Zij vulden dus een paar blikken met fris water en zetten deze naast de zakken, die al klaar stonden om mee naar de boot genomen te worden. Wat een geweldig avontuur was dit, om dit allemaal te doen in het holst van de nacht! Anneke had de grootste moeite om zachtjes te blijven praten en het was een geluk, dat Tim niet blafte, want hij werd ook aangestoken door de opwinding van de anderen. In de provisiekast stond nog een blik biskwie en dat werd ook meegenomen. En er lag een flink stuk gebraden vlees, dat George in een doek wikkelde en klaarlegde om mee te nemen. Zij verbood Tim er zelfs ook maar aan te snuffelen — als hij het wel deed, zou hij niet mee mogen!

„Mijn primus staat al in de boot," fluisterde George. „En jullie hebben gezien, dat ik brandspiritus kocht. En zeg, laten we kaarsen meenemen, dan hoeven we niet aldoor onze zaklantaarns te gebruiken. Dat spaart de batterij een beetje!" Uit de keukenkast haalden ze nog een pak kaarsen, een waterketel, een steelpan, wat oude messen, vorken en lepels en wat andere dingen.

„Zeg, waar gaan wij 's nachts eigenlijk slapen?" vroeg Juul opeens, „in die ene kamer van het kasteel, waar nog een zolder en vier wanden van over zijn?"

„Ja, daar wilde ik tenminste gaan bivakkeren," zei George, „ik was van plan een bed te maken van hei en daarover wat oude kleden te leggen. Die kleden heb ik al in de boot."

„We zullen dekens en divankussens meenemen," zei Juul, „dan liggen we in ieder geval warm en zacht. Zeg, vinden jullie het ook zo geweldig? Ik wou, dat we er nu al waren! Ik heb net zo'n gevoel als een gevangene, die de vrijheid tegemoet gaat! Wat zullen die Stokken op hun neus kijken, als wij verdwenen zijn!"

„Ja, maar we moeten nog wel even bedenken, hoe we dat doen," zei George ernstig. „We moeten er voor zorgen, dat ze ons geen mensen achterna sturen om ons terug te halen. 't Is beter als ze niet weten, dat we dáár heen zijn."

„Daar hebben we het straks nog wel over," zei Dick. „Nu wordt het hoog tijd om alles in de boot te stouwen, voor het licht is. Het zal wel gauw gaan schemeren."

Alle dingen werden in de boot geladen. De kinderen wilden die nu liever niet onbewaakt achterlaten, dus spraken ze af, dat Dick bij de voorraden zou blijven slapen. Dick vond dat een best idee en hij maakte het zich gemakkelijk op de stapel kleden. Even later sliep hij al en droomde van het komende avontuur.

Intussen liepen de drie anderen terug naar huis en overlegden, wat zij tegen de familie Stok zouden zeggen. „Laten we hun maar niets zeggen," zei Juul. „Ik ben er niet erg happig op om hun opzettelijke leugens op de mouw te spelden, maar aan de andere kant mogen ze toch ook de waarheid weer niet weten. Weet je, wat we zullen doen? Er is een trein, die om ongeveer acht uur vertrekt — daarmee moeten wij terug, als de vacantie om is. Als we nu het spoorboekje open op tafel leggen en over de hei achter het huis weglopen, dan lijkt het net of we naar het station gaan."

„Ja," zei Anneke enthousiast, „en dan denken ze dat we naar huis zijn gegaan! Dat is een goed plan!"

„Mooi!" zei George voldaan. „Maar hoe weten we dan wanneer vader en moeder thuiskomen?"

„Is er niet iemand, die jou een boodschap zou kunnen brengen?" vroeg Juul. „Iemand, die je kunt vertrouwen?"

„Ja, Koos, een vissersjongen uit de buurt," zei George. „Aan hem kan ik dat wel vragen."

„Dan lopen we even bij Koos langs voor we wegroeien," zei Juul. „En dan is dat ook weer opgelost!"

Toen zij thuiskwamen zochten ze het spoorboekje op en onderstreepten de trein, die ze zogenaamd genomen zouden hebben. Intussen was de zon opgekomen en scheen heerlijk het huis binnen.

„Ik ben benieuwd of de bakker al open is," zei Juul. „Laten we maar vast eens gaan kijken. Het is nu ongeveer zes uur."

Ze gingen naar de bakkerij — de winkel was nog niet open. De bakker had al vers brood klaarliggen voor de vissers, om mee te nemen voor ze aan boord gingen. De kinderen liepen naar binnen en zeiden hem goeienmorgen.

„Jullie zijn vanmorgen vroeg op," zei hij. „Wat? Moet je zes broden hebben? Alle mensen, waarvoor?" „Om op te eten!" zei George grinnikend. „Wat dacht u?"

Juul betaalde de zes enorm grote broden en zij gingen naar de slager. Zijn zaak was ook nog niet open, maar de slager was bezig zijn straatje te vegen. „Heeft u ook een heel groot been voor Timmie?" vroeg George. Zij kreeg een groot been en Tim keek er verlangend naar. Hij wist al, dat hij dagenlang genoeg zou hebben aan zo'n prachtstuk! „Zie zo," zei Juul, toen zij bij de boot kwamen, „als we dit nu opbergen, dan kunnen we naar huis gaan. We moeten flink veel leven maken, dan weet juffrouw Stok dat we er zijn. Daarna steken we de hei over en we zullen maar hopen, dat zé denken, dat we naar de trein zijn gegaan."

Ze maakten Dick wakker, die nog steeds rustig lag te slapen op zijn stapel kleedjes en ze borgen het brood en het been weg.

„Nu moet je de boot naar het volgende inhammetje roeien," zei George tegen Dick. „Kun je dat? Daar zijn we onzichtbaar voor iedereen op het strand. De vissers gaan dadelijk weg. Als we over een uur vertrekken, ziet niemand ons. Dus tegen die tijd zijn we terug."

Dick beloofde, dat hij zich precies aan de opdracht zou houden en de anderen gingen terug naar huis. Ze maakten flink veel lawaai, alsof ze net waren opgestaan. George floot naar Timmie en Juul zong uit alle macht.

„O, verdikkie," zei George opeens, „nou hebben we één ding vergeten! Als we straks weggaan, dan zijn we maar met z'n drieën! Zou juffrouw Stok niet merken, dat Dick er niet bij is?"

„Daar heb ik ook niet aan gedacht," piekerde Juul. „Laten we maar hopen, dat het haar niet opvalt, want anders loopt alles nog mis! We kunnen nu beter gaan, denk ik."

Druk pratend liepen ze de trap af en naar buiten. Ze sloegen de deur hard achter zich dicht. Eduard stond op het tuinpad en hij vroeg: „Waar gaan jullie heen? Gaan jullie wandelen? Mag ik niet mee?" — „Nee," zei Juul kortaf, „we hebben jou niet nodig!"

„Nou," zei Eduard kwaad, „dan niet! Ik wil niet eens mee, ik heb wel wat beters te doen dan te gaan wandelen." Op dat moment ging de keukendeur open en kwam juffrouw Stok naar buiten. „Lopen!" fluisterde Juul. De drie renden de achtertuin uit en de hei op. Juffrouw Stok holde hen achterna. Even later hoorden ze haar roepen: „Waar gaan jullie heen? Kom eens terug! Moeten jullie niet eerst eten?" „Rennen!" siste Juul tussen zijn tanden en als één man vlogen de drie kinderen het smalle heipaadje over. Maar juffrouw Stok liet het er blijkbaar niet bij zitten: ze holde de tuin uit en ging hen achterna, het heipad op....

Zullen alle plannen nu op het laatste ogenblik in duigen vallen? Zal juffrouw Stok de kinderen inhalen? Dat horen jullie de volgende week!

WALT DISNEY'S

DAGOBERT DUCK

180 jaar geleden verging „De Gouden Gans". Met dit schip zou Dorus Duck een kist spinazie naar Jamaica vervoeren. Bij zijn thuiskomst blijkt dat al zijn bezittingen voor Johannes Schobbejak zijn, aangezien hij de kist niet op tijd heeft afgeleverd. Dorus weigert echter zijn gouden gebit af te geven en dit is er de oorzaak van dat Dagobert 180 jaar later bezoek krijgt van Jaap Schobbejak. Jaap vertelt hem, dat alles wat Dagobert heeft voor hem is, maar oom Dagobert ontdekt dat dit niet doorgaat als hij zorgt dat de spinazie binnen 30 dagen in Jamaica is. Hij huurt een schip en gaat met Donald en zijn neefjes op zoek naar „De Gouden Gans". Hij vindt het schip en ook de spinazie...

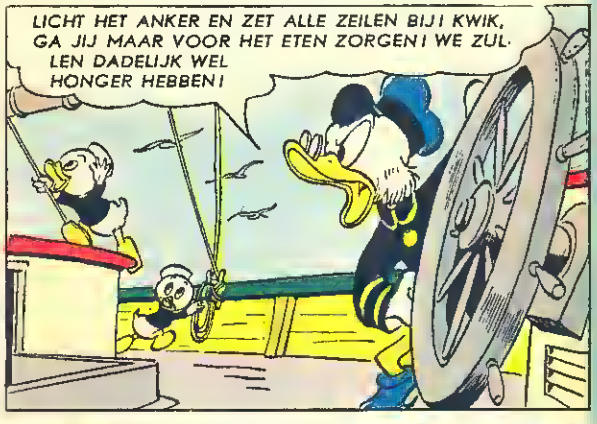

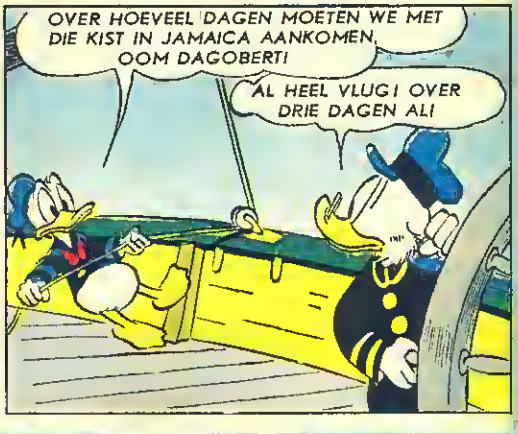

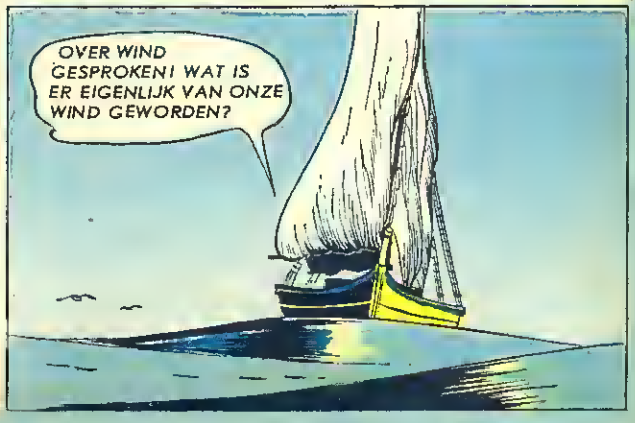

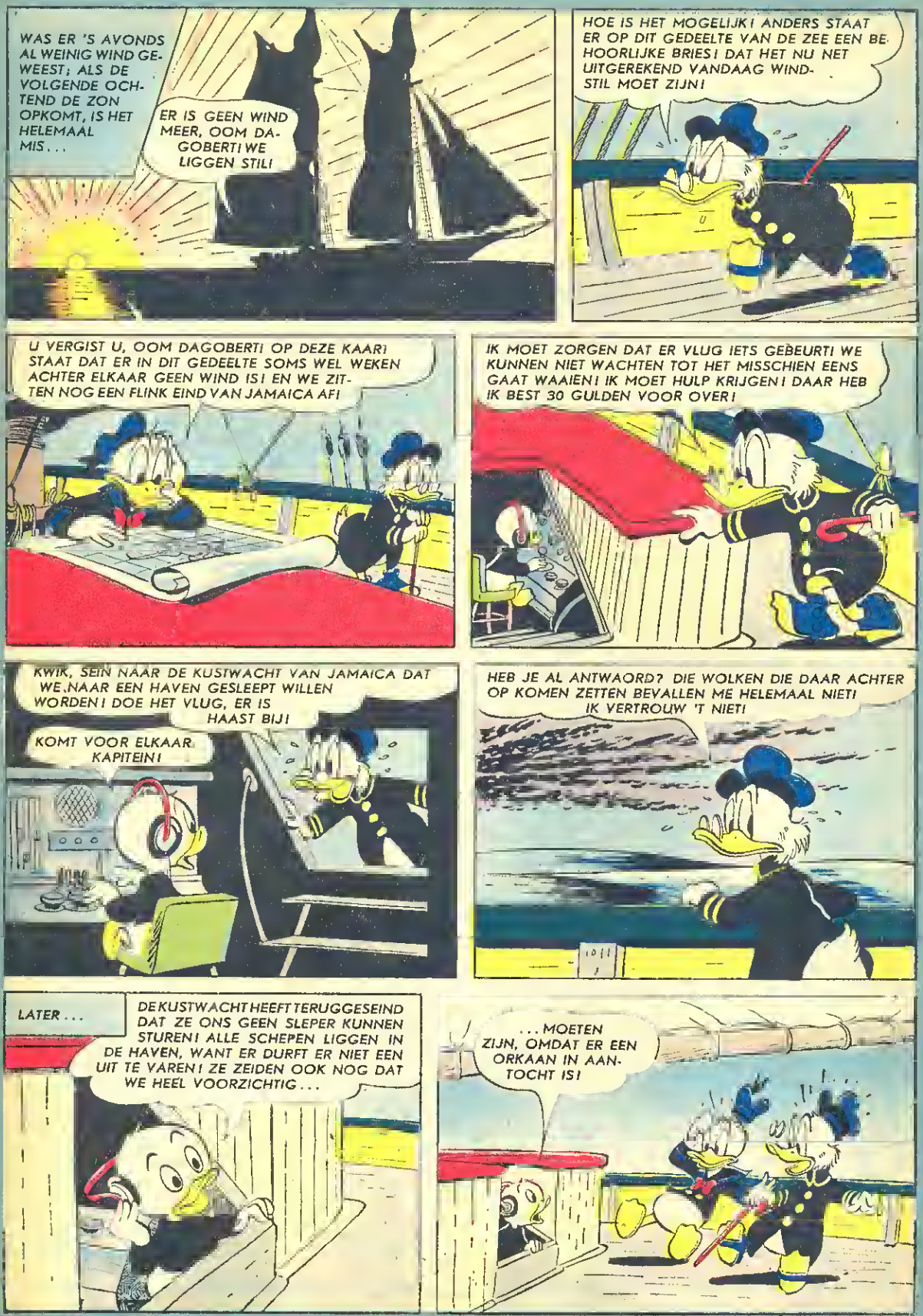
WAS ER 'S AVONDS AL WEINIG WIND GEWEEST; ALS DE VOLGENDE OCHTEND DE ZON OPKOMT, IS HET HELEMAAL MIS...
ER IS GEEN WIND MEER, OOM DAGOBERT! WE LIGGEN STIL!
HOE IS HET MOGELIJK! ANDERS STAAT ER OP DIT GEDEELTE VAN DE ZEE EEN BEHOORLIJKE BRIES! DAT HET NU NET UITGEREKEND VANDAAG WINDSTIL MOET ZIJN!
U VERGIST U, OOM DAGOBERT! OP DEZE KAART STAAT DAT ER IN DIT GEDEELTE SOMS WEL WEKEN ACHTER ELKAAR GEEN WIND IS! EN WE ZITTEN NOG EEN FLINK EIND VAN JAMAICA AF!
IK MOET ZORGEN DAT ER VLUG IETS GEBEURT! WE KUNNEN NIET WACHTEN TOT HET MISSCHIEN EENS GAAT WAAIEN! IK MOET HULP KRIJGEN! DAAR HEB IK BEST 30 GULDEN VOOR OVER!
KWIK, SEIN NAAR DE KUSTWACHT VAN JAMAICA DAT WE NAAR EEN HAVEN GESLEEPT WILLEN WORDEN! DOE HET VLUG, ER IS HAAST BIJ!
KOMT VOOR ELKAAR KAPITEIN!
HEB JE AL ANTWAORD? DIE WOLKEN DIE DAAR ACHTER OP KOMEN ZETTEN BEVALLEN ME HELEMAAL NIET! IK VERTROUW 'T NIET!
LATER...
DE KUSTWACHT HEEFT TERUGGESEIND DAT ZE ONS GEEN SLEPER KUNNEN STUREN! ALLE SCHEPEN LIGGEN IN DE HAVEN, WANT ER DURFT ER NIET EEN UIT TE VAREN! ZE ZEIDEN OOK NOG DAT WE HEEL VOORZICHTIG...
...MOETEN ZIJN, OMDAT ER EEN ORKAAN IN AANTOCHT IS!

SEIN ONMIDDELLIJK TERUG, DAT WE IN IEDER GEVAL EEN SLEEPBOOT MOETEN HEBBEN! IK BETAAL EEN MILLIOEN GULDEN AAN DE EIGENAAR VAN DE BOOT DIE ME BINNEN TWEE DAGEN IN EEN HAVEN KAN SLEPEN! VERTEL HEM MAAR VAN DE SPINAZIE! DAN ZAL HIJ HET WEL BEGRIJPEN!

S.O.S! S.O.S!

WIJ ZULLEN UW BERICHT DOORSEINEN! MISSCHIEN WIL IEMAND U VOOR AL DAT GELD WEL HELPEN! WE ZULLEN IN IEDER GEVAL ONS BEST DOEN!

DIE ZELFDE MIDDAG . . .

HOERA! DAAR IS DE WIND AL! ZET ALLE ZEILEN BIJ, JONGENS! IEDER BRIESJE MOETEN WE GEBRUIKEN ALS WE NOG OP TIJD WILLEN ZIJN!

DAT IS GEEN BRIESJE, OOM DAGOBERT, MAAR HET BEGIN VAN EEN ORKAAN! WEET U WEL, DAT EEN ORKAAN DE DIKSTE MASTEN ALS LUCIFERS KAN BREKEN!

JA, JA! EN HIJ KAN ZEILEN AAN FLARDEN SCHEUREN ALS OUDE POETSDOEKEN! IK WEET ER ALLES VAN! MAAR WE HEBBEN NU GEEN TIJD OM VOORZICHTIG TE ZIJN! AAN JE WERK!

MET BLIKSEM EN DONDER, HOGE GOLVEN EN HARDE WIND KOMT DE ORKAAN OPZETTEN! MAAR DE „WATERMOLEN" IS STERK EN ZOU ER BEST TEGEN KUNNEN ALS HIJ GOED BESTUURD WERD.

EVEN LATER . . .

DE TOUWEN MAKEN ZO'N RAAR GELUID, OOM DAGOBERT! ZULLEN WE DE ZEILEN MAAR IETS REVEN?

GEEN SPRAKE VAN! IK BEN VEEL TE BLIJ, DAT WE NU ZESTIG KNOPEN PER UUR LOPEN!

IN RAZENDE VAART ZEILEN DE DUCKS VERDER DOOR DE ORKAAN! MET KRAKENDE MASTEN EN ZEILEN DIE HIER EN DAAR BEGINNEN TE SCHEUREN, VAREN ZE OP JAMAICA AAN!

ALS WE DEZE SNELHEID VOL KUNNEN HOUDEN, KOMEN WE MORGENOCHTEND AL VROEG IN JAMAICA AAN!

DE GOLVEN ZIJN ANDERS VERSCHRIKKELIJK HOOG!

O,ooo!!

KRAK

BLOEB

GELUKKIG IS DE ANDERE MAST BLIJVEN STAAN! BIND ONZE BEDDELAKENS ER AAN VAST! DAN KUNNEN WE VERDER ZEILEN! MOED HOUDEN MANNEN!

OP DAT OGENBLIK IN EEN VAN DE DUURSTE EN GROOTSTE HOTELS VAN HAVANA...

EN DAAROM ZAL IK, JAAP SCHOBBEJAK, ACHTER-ACHTER-KLEINZOON VAN JOHANNES SCHOBBEJAK, OVER TWEE DAGEN DE RIJKSTE MAN VAN DE WERELD ZIJN!

DAGOBERT VINDT „DE GOUDEN GANS" VAST NIET! DAT SCHIP IS NATUURLIJK AL LANG VERGAAN!

„OPGELET, LUISTERAARS! WIJ VRAGEN UW AANDACHT VOOR EEN EXTRA BERICHT! WIJ HEBBEN 'N HULPKREET OPGEVANGEN. UIT HET ORKAANGEBIED VAN JAMACAICA...

DE "WATERMOLEN" IS IN GEVAAR! AAN BOORD BEVINDEN ZICH DAGOBERT DUCK EN KWIK, KWEK EN KWAK! DEGENE DIE DIT SCHIP BINNEN 2 DAGEN NAAR JAMAICA KAN SLEPEN KRIJGT ÉÉN MILLIOEN GULDEN!"
HET IS MEER DAN BAR ZO GUL ALS HIJ MET MIJN GELD OMSPRINGT!

„DAGOBERT DUCK VERVOERT MET DE „WATERMOLEN" EEN KIST SPINAZIE! DIT KLINKT U MISSCHIEN VREEMD IN DE OREN, LUISTERAARS, MAAR DEZE KIST IS VAN ONSCHATBARE WAARDE! EN HIJ MOÉT BINNEN 2 DAGEN IN JAMAICA ZIJN! ...WIJ VERVOLGEN NU ONZE UITZENDING!

HIJ HEEFT DE KIST MET SPINAZIE GEVONDEN! KARLO, HEB JE DAT GEHOORD? DAT KAN NIET! DAT WIL IK NIET HEBBEN! ZEG TOCH WAT, KARLO! DOE IETS!

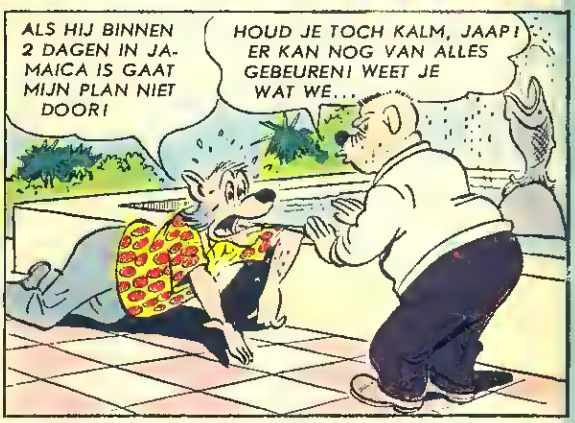
ALS HIJ BINNEN 2 DAGEN IN JAMAICA IS GAAT MIJN PLAN NIET DOOR!
HOUD JE TOCH KALM, JAAP! ER KAN NOG VAN ALLES GEBEUREN! WEET JE WAT WE...

ONZE BEDDELAKENS ZIJN AAN FLARDEN EN IK ZIE NOG GEEN SLEEPBOOT!

ALS HET ZO DOORGAAT HEBBEN WE GEEN SLEEPBOOT NODIG MAAR EEN REDDINGSBOOT! OOM DAGOBERT WEET U OF ER AL HULP IN AANTOCHT IS?

KWIK, JE MOET NOG EENS NAAR DE KUSTWACHT SEINEN WAAR WE NU PRECIES ZIJN! DAN WETEN ZE WAAR ZE ONS MOETEN ZOEKEN!

DAT KAN NIET! EEN GEDEELTE VAN HET SEINTOESTEL IS AL 2 UUR GELEDEN OVER BOORD GEGAAN EN DE REST STAAT ONDER WATER! ALLES IS KAPOT!

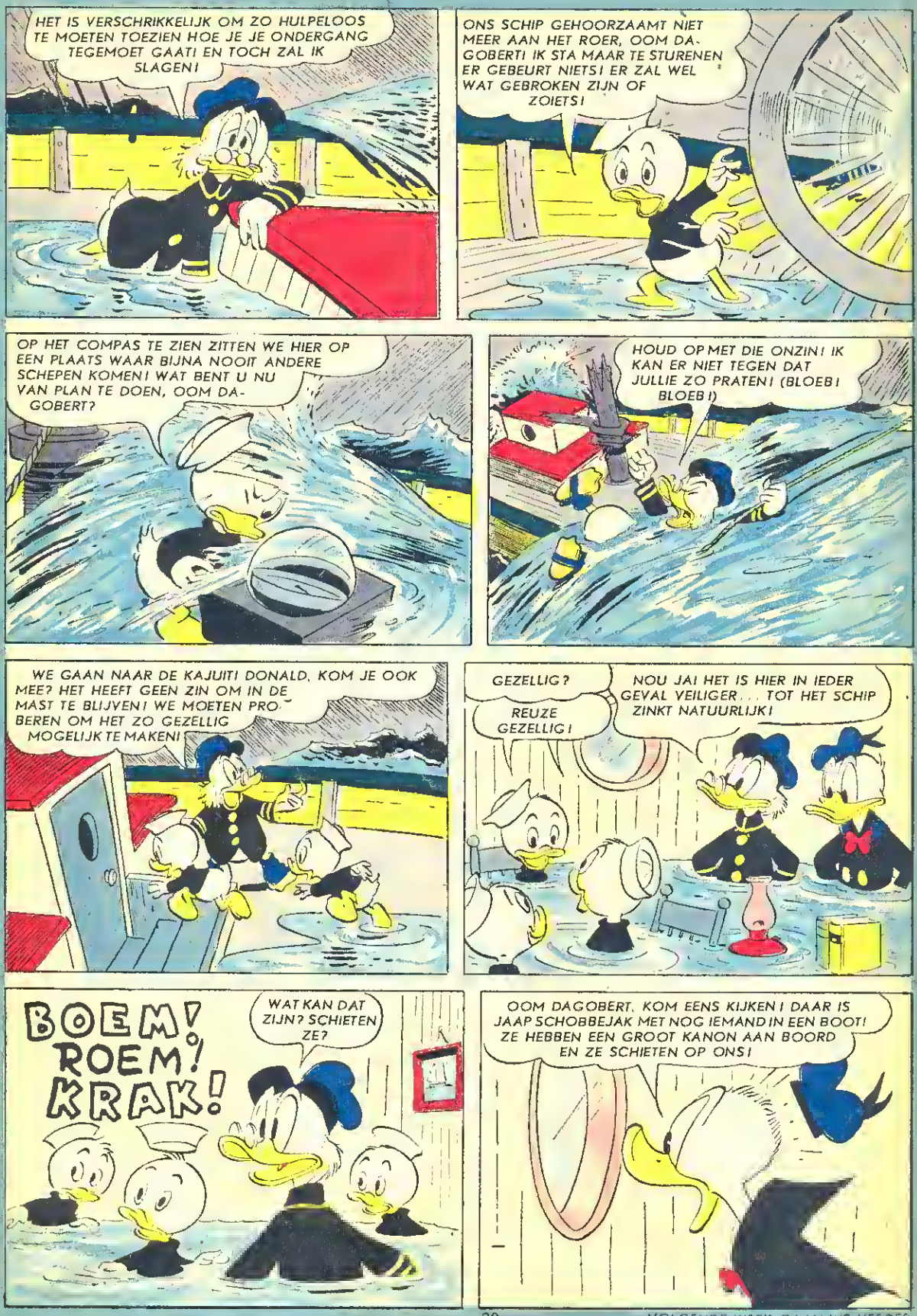

VOLGENDE WEEK GAAN WE VERDER MET DIT SPANNEND AVONTUUR

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

NADAT DE OUDE SCHICHT OP RAADSELACHTIGE WIJZE IN EEN VLIEGEND LEDIKANT WAS VERANDERD, BRACHTEN DE INZITTENDEN EEN ANGSTIGE NACHT DOOR OP GROTE HOOGTE. ALLEEN FAUSTJE, DE TOVERLEERLING, SLIEP RUSTIG, ALSOF HIJ VAN DE PRINS GEEN KWAAD WIST!

DE DAG BREEKT AAN... EINDELIJK! DIT IS EEN ONRUSTIGE NACHT GEWEEST, TOM POES. EEN HEER VAN STAND IS NIET GEWEND DE NACHT BUITEN DOOR TE BRENGEN EN ZEKER NIET IN EEN EH... VLIEGEND BED!

IS DIT NU ECHT - OF IS HET EEN NACHTMERRIE?

ACH, IK WEET 'T NIET MEER... IK BEN TEN EINDE RAAD...

EN JIJ ZIT DAAR MAAR DOM TE STAREN EN DOET NIETS!

IK DENK, HEER OLLIE!

DENKEN... BAH! HIER MOET GEHANDELD WORDEN, OM UIT DEZE TOESTAND TE GERAKEN! WIJ MOETEN... EH... WAT DENK JE EIGENLIJK?

DAT WE DE SCHULD BIJ FAUSTJE MOETEN ZOEKEN. DIE TOVERLEERLING ZAL ER WEL MEER VAN WETEN. IK ZAG HEM IN 'N BOEKJE GLUREN.

„ZWARTE KUNSTJES"! DUS DAAR HAALT HIJ AL DIE TOVER-TRUCJES UIT! NET WAT IK DACHT!

ZWARTE KUNSTJES? EEN TOVERBOEK? ZO, GRR!

ZWARTE KUNSTJES

ZONDER VERDERE UITLEG TROK TOM POES HET LAKEN WEG EN... INDERDAAD, DAAR ZAG HIJ EEN KLEIN BRUIN BOEKJE IN HANDEN VAN DE SLAPENDE TOVERLEERLING, MET HET OPSCHRIFT...

HET VINDEN VAN HET TOVERBOEKJE MAAKTE EEN HOOP DINGEN DUIDELIJK. NU BEGREEP HEER OLLIE EINDELIJK, WIE DE OORZAAK VAN ZIJN MOEILIJKHEDEN WAS... GROMMEND KEERDE HIJ ZICH OM NAAR FAUSTJE, DIE VERSCHRIKT DE OGEN OPENDE

ZO, HEB JIJ EEN BOEKJE VOL MET MISSELIJKE TOVERKUNSTJES, HÈ? GRMPF! DAT IS NIETS VOOR KLEINE JONGENS! VORT ER MEE!!

MIJN SPIEK-BOEKJE!

HELA! NIET WEGGOOIEN, HEER OLLIE!

MAAR DE WAARSCHUWING VAN TOM POES KWAM NET TE LAAT. HET BOEKJE MET ZWARTE KUNSTJES TUIMELDE NAAR DE AARDE EN WAS REDDELOOS VERLOREN...

U HAD DAT BOEKJE NOOIT MOGEN WEG GOOIEN! ZONDER DAT ZAL FAUSTJE DE OUDE SCHICHT NOOIT MEER TERUG KUNNEN TOVEREN! HOE KOMEN WE NU OOIT WEER OMLAAG?!

WAT NU?

ALS JE MAAR NIET DENKT, DAT IK ER IETS AAN DOE! ZONDER MIJN SPIEKBOEKJE KAN IK TROUWENS TOCH NIKS BEGINNEN! BAH!

MAAR U HAD VAN FAUSTJE TOCH LEERBOEKJES GEKREGEN, DIE OOK... EH... TOVERBOEKJES WAREN? WAAR ZIJN DIE?

INDERDAAD JA. DIE ZULLEN ONS WELLICHT UIT DEZE WANTOESTAND KUNNEN HELPEN...

...HIER ZIJN ZE. IK HAD ZE AAN MEESTER FRIKKER WILLEN OVERHANDIGEN, OM FAUSTJE ER LES UIT TE GEVEN.

DE LEER-BOEKEN... BAH!

GELUKKIG, DIE ZIJN DUS NIET WEG. WE ZULLEN ZE FAUSTJE VOORLEGGEN.

FAUSTJE SCHEEN ER NIET VEEL VOOR TE VOELEN, OM ZIJN LEERBOEKEN IN TE KIJKEN. HIJ HIELD NIET VAN LEERBOEKEN, OF HET NU TOVERBOEKEN WAREN OF HET GEWONE A B C. MAAR HEER BOMMEL WAS VAST BESLOTEN, OM EEN EIND TE MAKEN AAN DIT GEZWEEF DOOR DE LUCHT. HIJ WILDE ZIJN OUDE SCHICHT WEER TERUG EN DUS HAD HIJ WEINIG GEDULD MET TEGENSTRIBBELENDE TOVERLEERLINGEN. ONVERMURWBAAR DUWDE HIJ HET HUILENDE JONGETJE DE BOEKEN TOE..

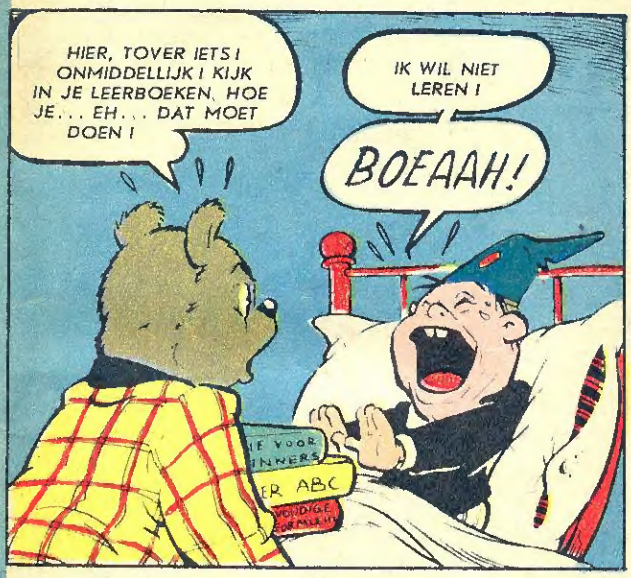

MAAR FAUSTJE MOCHT HUILEN EN SCHREEUWEN, HET HIELP HEM ALLEMAAL NIETS. HEER BOMMEL DRUKTE HEM EENVOUDIG MET ZIJN NEUS IN DE BOEKEN EN ZEI STRENG:

NOG NASNIKKEND BLADERDE FAUSTJE IN HET BOEK EN WIERP EEN ONTEVREDEN BLIK OP DE ZONDERLINGE LEERSTOF!

DE GEDWONGEN TOVERSTUDIE HAD AL SPOEDIG RESULTAAT... FAUSTJE MOMPELDE EEN ONVERSTAANBAAR WOORD EN METEEN BEGON DE OUDE SCHICHT ZICH WEER UIT 'T LEDIKANT TE VORMEN

HEER BOMMEL WAS MET DEZE VERANDERING ZEER TEVREDEN, MAAR TOM POES SCHEEN NIEUWE MOEILIJKHEDEN TE VOORZIEN!

ACHTERAF BLEEK, DAT FAUSTJE HET LEDIKANT ONDER DE GEGEVEN OMSTANDIGHEDEN BETER IN EEN VLIEGTUIG DAN IN EEN AUTO HAD KUNNEN VERANDEREN. MAAR HET WAS AL TE LAAT... MET ANGSTWEKKENDE SNELHEID SUISDEN ZIJ OMLAAG. DAT ZOU WEL EENS SLECHT KUNNEN AFLOPEN, ALS ER NIET VLUG IETS GEBEURDE!